



Готви се!

Дѣтенце мое, мило, сладко,
Убиха гърци твоя татко . . .
Намъ грѣхътъ ни е врагъ заклетъ:
Отъ Бога да е той проклетъ!

Съ млѣко си тебе ще отхраня,
Съ гърди си ази ще те браня,
Ще сторя сичко тукъ за тебъ
Да имашъ ти подслонъ и хлѣбъ!

Гладъ, жегъ, студъ, тегла — лишене,
Сж нищо тѣ, дѣте, за мене,
Мечта си галена ти менъ,
Въздухъ, просторъ и ясенъ день!

На тебъ градя надежди тука,
За днешната ни злополука,
За таткова си край злочестъ
Готви отплата ти отъ днесъ!

Люб. Бобевски.

